

Cena:

28 Kč korun

mladočovských

Kde zdravý selský prostě dává rozum

ilí sousedé,

zdravím vás všechny v novém roce 2019. Rok se zase přechýlil, dny utíkají jako voda, jednu popelnici nám vyvázejí za druhou ve 14denních intervalech, které se zdají být kratší. Zima to zatím nevzdává, ale obdařila nás nějakou tou vodou, která přijde k duhu letošní trávě, takže se dá říci, že nějaké seno bude. Ačkoliv bylo loni zoufale sucho, máme více méně pořád stejný počet dobytka. Nyní se nám konečně otelila jalovice Jersey Evženka, takže po delší době máme zase normální máslo, protože to z obchodu je spíš jen jeho nápodoba. Supermarket je

vůbec říší, kde je těch nápodob reálných potravin a jejich chutí poněkud více. Jsme to, co jíme, a pokud nejíme kvalitní jídlo, i náš mozek je podvyživený nebo

ze špatných bakterií ze střev přiotrávený, jak ostatně píšou nejen já na svém blogu (vyzivujicitradice.cz). Něco se tedy narodí, něco zase po domácí porážce zmizí, což stát potřebuje pořád monitorovat. Předloni ale začala platit rozumnější novela, že domácí porážku stačí nahlásit jen 3 dny předem a že zvíře může být staré až do 72 měsíců. Nevíme přesně, kolik je v Mladočově zobáků, vemen a kopyt, ale myslíme si, že jich navzdory suchu spíš přibýlo, čímž se Mladočov krásně rozvíjí dobrým směrem a má náskok před zaostalým Poříčím. Tamější jednotlivci totiž koukajíce na to prázdno ve svém milionovém malém sklepě ještě jednou přijdou do vesnic, jako je třeba Mladočov, pro rozvojovou pomoc s prosíkem pro hrudku másla, kousíček sýra, nějaké to vajíčko nebo pro kousek sekané.

Přínos drobného samozásobitelství není jen v domácí živočišné produkci a udržování tradice, která člověka uzemňuje v realitě, o které úředník v Bruselu nebo v Litomyšli ani nesní. Je zejména v hnoji, který jest duší hospodářství, zlatem pro půdu. Kde mají malou hromadu hnoje, tam dceru nevydávej, říká jedno z mnoha rčení o hnoji. Ne náhodou se ZD Dolní Újezd, jak jste si asi všimli, rádo chlubí, že hnojí také

Z obsahu čísla

- * Úvodník
- * Ronja: zpravodajství ze stodoly
- * Suburbanizace obce Poříčí a její urychlující se nový územní plán
- * Ohlédnutí za komunálními volbami 2018

- * Chléb, hry a ghetto nehratelných postav z PC her (NPC)
- * Krimi: Pavel Severa je policií obviněn z podvodu
- * Z Desenáčku k otázce odkanalizování vesniček
- * O využití staromódního loje v domácnosti
- * Kultura: Soukromý svět malířky Tashi Tudorové
- * Strážmistři Topinkové se občas zjevují i v Mladočově
- * Citát: Alexis de Tocqueville
- * Anglický koutek
- * Vtipy

pravým hnojem a že nedělá všechno jen špatně. Malý hospodář, který právě vykydal hnůj od krávy, co žere převážně jen trávu a seno, voní prací opravdu hezky. A je to pořád dokola – tráva se v podobě sena doveze do stodoly, aby se pak zase vyvezla na louky.

Mimochodem v poslední době odvysílala TV krátké pořady o tom, že na těch starých statcích a vůbec ve starých domech mohou strašit staré duše, které nenašly pokoj. Nic na tom nemění to, že ty statky mohou být už moderně zrekonstruované a komory mít proměněné na koupelny, které svou velikostí odpovídají počtu hektarů, kolik jich původně ke statku patřilo. Na statku, na němž jsme kdysi bydleli (okr. Kutná Hora), trochu strašilo. Sotva jsem Neilovi řekla, že jev poltergeist se nejprve začne projevovat tak, že prasknou žárovky, praskla měsíce svítící žárovka. Nedávno jsem mu zase řekla, že zde v Mladočově, pokud na statku po rodu Bártovců nějaké duchové vůbec jsou, tak cítíme, že jsou hodní - naopak spíš shovívavě a pobaveně sledují, co děláme, občas se smějí chybám amatérských hospodářů, hlídají nás a podporují jako andělé. Asi cítí náš respekt k půdě a předkům. Sotva jsem to dořekla, zazvonil telefon, v němž se ozvalo ahoj... Po několika měsících volal nový kamarád, z jisté ne moc vzdálené vesnice, z jistého statku, ať přijdeme všichni na návštěvu. Shodou okolností má ten jejich statek, který se zapsal i do literární historie, s tím našim společnou právě onu duši již v pokoji odpočívajícího předka, který žil část života

tam a část zde u nás v Mladočově. Možná to byl právě on, o němž jsem zrovna hovořila, který mu napověděl, aby mi zavolal.

Nedávno redakce Poříčského zpravodaje pogratulovala panu Františku Šoltýsovi z Mladočova 20 k 60. narozeninám. To by bylo hezké, až na to, že jde o člověka, který je sice podle našich informací naživu, ale zřejmě šlo o nějaký černý humor starosty, protože tady pan Šoltýs nebydlí, nikdy jsme ho osobně neviděli, jednu dobu byl dokonce nezvěstný a hledaný. V každém případě gratulovat mu k narozeninám nám přišlo od obce stejně vtipné jako gratulovat k narozeninám nějaké mrtvé duši předka.

Ačkoliv psaní Vidlí není pro mě úplně odpočinková záležitost vzhledem k sedavé práci překladatelky, nezabere nám tolik času a energie, jak se možná zdá. Navíc nás těší, že za 100 let, kdy už tu nikdo z nás nebude, mohou být Vidle platným doplňkem dobových dokumentů, jako je Kronika obce Poříčí nebo Poříčský zpravodaj. Jaro je ještě daleko, večery dlouhé, a tak doufáme, že až nakrmíte zvířata, najdete si čas a do Vidlí se začtete. Přeji vám upřímně za redakční tým, aby se vás pevně drželo zdraví, aby se vám dařilo a abyste se při čekání na jaro pořád těšili duševní pohodě.

Věra

Ronja: zpravodajství ze stodoly

Há! Jakpak se máte? Já se mám vlastně bezvadně. Zdraví mi docela dobře slouží, i když loni to bylo horší – veterináře jsem viděla dvakrát! Kvičela jsem několikrát za den na celý Mladočov, jako by mi v kole kosti lámali. Co mi ale je, nikdo zpočátku na pohled nepoznal. Vypadával mi totiž několikrát za den z jamky zadní nožky **kolenní** kloub. Místo operace v ceně do 15 000 Kč nebo snad nějaké dohody s mou psí duší na shledání se v příštím životě, jsem začala více pojídat kostní vývary (z kloubů jiných zvířat) a dá se říci, že problém téměř ze dne na noc zmizel i bez operace. Zpočátku po nasazení terapie kostními vývary se mi ještě občas stávalo, že mi kolínko vypadlo, tak mi ho zase vždycky někdo pohotově vrátil zpátky tam, kam patří. Jen to luplo.

Pokud jde o moji robotu, tak přes zimu nemusím držet noční šichty a mám zimní – dovolenou. Horší to bylo před tím, dělala jsme se večer neviditelnou, ale vždycky si na mě vzpomněli, že mě musejí vyhostit na noc ven. Spala jsem nebo štěkala ve stodole, kde

si vždycky udělám pelíšek v sladce vonícím senu, celou noc dýchám čerstvý vzduch a do rána nějak přečkám a pak zase vlétnu zpátky do domu. O zábavu mám v noci postaráno - takové kuny a lasičky mě pěkně dokážou rozpálit. Už jsem sledovala jedním ospalým očkem na internetu a YouTube kanále, jaké na taková zvířata lidé líčí klece a jiné pasti.

Pokud jde o moje společenské vyžití, jsem velmi družná, ale v Mladočově se pozdravím leda tak se sousedním psem, který jde občas v rámci redukční diety na předepsanou zdravotní procházku po cestě. Dlouho jsem se loni nemohla smířit s tím, že kolem mě přibýlo koťat, která péči mých majitelů všechna přežila. Koťata jsou vována stříkačkou s rozmačkaným česnekem a bohužel vypadají zdravě a životaschopně. Některé kočky splnily podmínky pro získání domovského práva v domě mých majitelů (nečůrat mi třeba do pelíšku). Pan Sandy je rezavý a úplný VIP. Je stejně starý s panem Matýskem, trochu se spolu perou, ale jeden druhého

nevyžene, to spíš možná jednou vyženou své majitelé. Jsou taková smečka, která drží při sobě (jak patchwork z kožíšků různé barvy) a jednou vyženou jistě cizího kocoura. Navíc teď mají kočky spoustu privilegií. Smí zcela bezzáslužně spát na křesle, na gauči, na který se já nesmím ani podívat, natož na něho vyskočit.

Psi jsou tu vůbec v celé obci diskriminováni, protože musejí za sebe platit výpalné, zato ta banda kočičí ne. To se to ale snadno zpoplatňuje spolupracující a v porovnání s kočkami méně nezávislé pejsky. Navrhuji, aby pro pořádek lidé museli podávat Přiznání k dani z koček, na kterém by museli především přiznat jejich počet, a aby byla přijata vyhláška o stanném právu koček. To bych pak chtěla vidět, jak by si starosta ohlídal dodržování takového zákona.

Zdravím tímto solidárně všechny psy nejen z Mladočova, ale ze všech osad Poříčské unie a přeji jim hlavně dobré zdraví (nejen všech kloubů). Také jim přeji, ať je netrápí žádné blechy a nějakí paraziti. Po dědině se toulejte jen opatrně a spíš jen v noci, ať vás neodchytí z nějakých úřadů a raději posloucháte svoje páničky!

Zrovna jsem objevil nový druh kosti. Chuť nemá zrovna skvělou, zato dlouho vydrží.

Vaše Ronja, fenka
rodem ze severní
Anglie, hrabství
Yorkshire

Suburbanizace obce Poříčí a její urychlující se nový územní plán

Jak jistě sousedé vědí, loni obec Poříčí předložila na stavební úřad návrh na nový stavební plán. Promluvili do něho ti, kteří sami něco plánují na svých vlastních pozemcích, ale největší zásah do něho svými návrhy provedla tehdejší správa obce. Schůze a diskuse o tom, jaké má obec záměry a co ji vlastně k těmto záměrům přesně vede, nebyla.

Samotný Ing. Eisner z Odboru výstavby a územního plánování ho **nepovažoval za dobrý plán** a předpokládal námitky od občanů. Ne tak starosta obce. Námitky byly a územní plán je nyní po úpravě částečně reflektuje.

16.1.2019 proběhla k plánu další **schůze**, ale občané obce Poříčí o nový územní plán buď zájem příliš nemají a zřejmě ani správa obce se je nesnažila na schůzi nalákat. **Rozhlas pořád nefunguje.** Poříčský zpravodaj je plný “veledůležitých informací”, ale o tom, že se bude brzy konat schůze k územnímu plánu, nepřinesl žádnou zmínku. **Územní plán je přitom velice důležitá listina, která může ovlivnit budoucí vývoj obce.** Za socialismu docházelo k vyvlastňování pozemků, ale aspoň to člověku otevřeně sdělili. Dneska také existují rizika, a to sofistikovanější -

pokud si člověk sám neohlídá územní plán, může se jeho soukromý pozemek proměnit v obytnou zónu, kde se už žádné samozásobitelství hospodáře nepředpokládá, v cyklostezku nebo se stát předmětem jiného veřejného zájmu, ani neví jak.

V územním plánu jsou podle našeho názoru následující problematické jevy:

1. **Nové rozsáhlé pohřebiště** místo farské zahrady. V případě, že jde o věc, která nějak zasáhne do života soukromé

Nápad na vstupní bránu do mladočovského hřbitova B.

sféry lidí, musí jít o věc, kterou nelze nijak jinak realizovat - nemá jiné řešení a je nutná. Je tomu tak ale v případě nového a rozsáhlého pohřebiště?

2. **Sportoviště** (i pro haly?) na církevních polnostech v Mladočově v naprostém nepoměru k potřebám tiché a klidné vesnice Mladočov o cca 88 obyvatelích.

3. **Rozvojová lokalita** (po levé straně na poli po příjezdu do Mladočova)

Když jsme do Poříčí u Litomyšle před více jak 10 lety přijeli, obdivovali jsme malebnost a venkovský ráz obce jako celku. Bohužel tato malebnost pomalu

ale jistě mizí, a to v centrální vesnici Poříčí. **Čestnou výjimkou** v poslední době je například **novostavba** přes cestu blízko obecního

úřadu, která ctí místní stavební styl a spíš vypadá jako bezvadně opravený původní starý dům. **Výjimečně silné historické citění projevil také pan Honza Lenoch** například při opravě staré stodoly v Mladočově. V Poříčí se nová zástavba ale podobá spíš už **předměstí (satelitu)**. Navíc některé domky jsou jednotlivě postaveny každý v jiném stylu bez ohledu na okolí, zkrátka **každá ves, jiný pes**.

Nebýt návrhu na nový územní plán, nepovažovali bychom za fér zde tento svůj ryze osobní názor výše prezentovat. Jenže v novém návrhu je další rozvojová lokalita, jak se poněkud eufemisticky takovému požehnání říká. V každém případě se domníváme, že by nejen k němu měla proběhnout debata.

My osobně se ptáme:

1) Za jakou cenu chce samospráva rozvíjet obec v tom smyslu, jak rozvoj chápala doposud? Kdy se ještě jedná o přirozený pozvolný organický rozvoj obce? Kdy jde ale už jen o smutné nevratné ničení orné půdy, která byla pro předky vším, o podléhání **pouhé suburbanizaci vesnice** (kdy se začíná podobat předměstí), kdy se za velice krátkou dobu relativně malý pozemek rozpalcuje, postaví se na něm domky pro lidi, kteří pracují ve městě a zde chtějí jen “normálně žít” (také jako ve městě).

2) Proč si vlastně správa obce už dříve neustanovila podmínku, že se v obci bude sice stavět na nové lokalitě, ale pokud možno aspoň v trochu **ujednoceném architektonickém stylu**? I houby v lese rostou díky lesním vílám v kruzích a hlavně jsou stejného druhu. **Potřebu regionální a**

kontextuální architektury za nás ale žádné vily neprosadí.

3) Pro koho přesně se mají nová sportoviště

za drůbežárnou stavět? **Co přesně a konkrétně pěkného by přinesla mladočovským?** Jsou mezi námi takoví sportovci? Nestačí nám jen vycházka do lesa? Odpovídá jejich navržený rozsah velikosti osady Mladočov a obce?

4) Cítí zdejší občané zejména z Poříčí a Zrnětína zodpovědnost za budoucí vývoj či nevývoj obce, nebo to nechávají jen na zvolených představitelích místní samosprávy, neboť zcela nekriticky věří v jejich moudrost a prozíravost na 7 generací dopředu?

5) Chápu správně všichni občané osady Zrnětína a Poříčí všechny **implikace fialové barvičky (SV)** v grafickém znázornění svých vesnic v novém územního plánu? Mladočov tuto barvu naštěstí nemá! My ji chápeme tak, jak jsme již psali před časem: *...stodoly bez sena, chlévy bez zvířat, zvířata bez sedláků, sedláci bez polí, země bez potravin – převrácený program rozvoje venkova v praxi*. Slepice nashledanou!

Náš konkrétní návrh na stůl:

Pokud by se snad měla vymezit nová rozvojová lokalita a dotyčné pole se jednou rozparcelovalo na domky ve stylu každá ves, jiný pes, pak navrhuje, aby se u ní současně vysadil od cesty hned vedle líp aspoň **50 metrů tlustý zelený biokoridor**. Vedlejší funkcí by byla i protizvuková bariéra odrážející i zvuky z různých mecheche, diskoték a ohňostrojů v Poříčí. Stavbu vstupní brány dole u Mladočova zatím nenavrhuje, protože nevíme, zda existovala v minulosti.

Ohlédnutí za komunálními volbami 2018

V loňském roce na podzim se konaly komunální volby do zastupitelstva obce Poříčí u Litomyšle, kdy si občané měli zvolit své „nové“ zastupitele. Jelikož jsme v nich i my aktivně kandidovali s dvěma dalšími sousedy Vavřínovými z Mladočova, slušelo by se za nimi krátce ohlédnout a zhodnotit trochu její výsledky, důsledky a celkovou situaci. Ty jsou již všem snad

známy.

1. **VÝSLEDKY** Do zastupitelstva až na 2 výjimky “usedli” prakticky stále stejní lidé, v případě bývalého zastupitele Rosypala došlo **pouze ke generační výměně**. **Lze tak bezpečně zkonstatovat, že od roku 1990 tvoří zastupitelstvo této obce v podstatě členové toliko 3 rodin, a to Rosypalovi, Boštíkoví a Faltysovi.** A pokud bychom pohlédli

hlouběji do historie, tedy do rodového stromu, zjistili bychom, že babička zastupitele Faltýse (seniora) se jmenovala Rosypalová. A kdo ví, co bychom zjistili, kdybychom šli v historii ještě dále...Vlastně by stačilo, aby bylo zastupitelstvo 5členné z oněch tří rodin, volby by se konat ani nemusely a **ušetřilo by se něco peněz**. Má to však háček: **I ta nejlepší elita postupně zdegeneruje a mění se v oligarchii, a proto je v zájmu každé společnosti, aby plynule docházelo k výměně elit. Je to stěžejní předpoklad fungování zastupitelské demokracie** (Srov. Dr. Petr Robejšek).

Starostou je ale opět pan František Bartoš, ani v tom se žádná změna nekonala. Kdyby ale napadl více lidí, kopnul do více knih a více lhal a ještě více neúčelně utrácel, podal více žalob, možná by měl hlasů ještě více. O naši kritice pana F. Bartoše občané, kteří ho volili, buď nevědí, nebo ji považují za lživou a účelovou, nebo jeho jednání považují za omluvitelné, případně mají za to, že jeho práce "pro obec" vyváží jeho případné nedostatky. I Hitler makal. Nevíme a můžeme jen spekulovat nad tímto paranormálním jevem, jako je hlas pro tohoto člověka. Doufali jsme, že mandát získá a starostou se stane výrazná osobnost Zrnětina pan dr. Nádvorník, ale tento ani mandát nezískal. Byla by sranda.

Pokud jde o naši kandidátku, všichni jsme získali **alespoň okolo 20 hlasů**. Tímto **děkujeme Vavřínovým** za úžasný počin - ochotu jít s kůží na trh. Pokud jde obecně o další mladočovské kandidáty (Petr Boštík, Petr Zach), kterým z principu (společný kopec) dáváme hlas, tak i když je jim staronové zastupitelstvo a jejich příbuzní nakloněno více než nám, **ani jejich počet získaných hlasů nebyl účinný**. Zda skutečně byly hlasy ve volbách poctivě spočítány, nic do lístků dopisováno či v nich mazáno, nemůžeme ručit, protože za nás ve volební komisi nebyl nikdo, kdo by na to dohlédl. Správně si to každá strana ale obvykle pohlídá. **Vesnice Mladočov tedy chronicky nemá žádného člena zastupitelstva a není to tím, že by nikdo nekandidoval. Je zjevné, že spojení Poříčí-Zrnětín a Mladočov je umělý celek.**

Formálně by bylo snadné sestavit kandidátku (hnutí či strany) sousedů z Mladočova a i kdyby každý z devíti osob na ní získal jen 20 hlasů, po získání **180 hlasů** by Mladočov jednoho zastupitele

měl. Více kandidátek sestavovat by nemělo smysl, jelikož volič smí dát hlas maximálně devíti osobám. Soused nebo my sami, pokud bychom byli zvoleni, bychom pak měli dvě možnosti – "výt s vlky" a ke 3 rodinám se přidat, nebo už jen formálně hájit své pozice, které se nemusejí, ale mohou od těch jejich lišit. Zkrátka bychom v případě rozdílných názorů **byli přehlasováni, neměli se s kým spojit**. Otázkou je, zda je fér, aby v zastupitelstvu pak seděla osoba, která měla násobně méně hlasů než ta, která se do zastupitelstva nedostala. Ať už by byl někdo z Mladočova zvolen, či ne, je irelevantní, další otázkou je, zda by se vůbec dostal ke slovu, ať už jako občan nebo zastupitel.

2. POZICE MLADOČOVA

Pokud si myslíte, že absence zastupitele z Mladočova je dána nutně nízkou kvalitou kandidátů pro voliče, tak si troufáme říci, že tomu tak není absolutně, protože slovo kvalita pro každého může znamenat něco jiného, neboť každý sleduje jiné zájmy. V některých vesnicích panují spíš určitá klanová společenství, pro které demokracie jako taková je celkem zbytečná a formální, ale nejedná se o jev v rámci ČR zcela mimořádný. Jsou u nás vesnice, jimž utlačující a ustrašené zastupitelstvo obce (většinou menší a slabé) **odmítá zřídit osadní výbor**, jehož předseda by byl jakýmsi mluvčím té osady a prezentoval všechna přání, problémy, hlasy a zájmy tamějších občanů. Větší města se o své pozice tolik nebojí a proto **naopak vítají**, že se nemusejí o nic starat a že v jejich osadách chtějí lidé osadní výbory, které jim ustanovují. Taková situace, jako je třeba zde v Mladočově daná i špatným Zákonem o obcích může občas vyvolat separatistické tendence a myšlenky na osamostatnění.

Na druhé straně v takovém Německu nebo Polsku je naopak **relativně méně obcí než v ČR**, takže takové připojení k městu či velké obci by na rozdíl od osady Poříčí (které by se tomu jistě všemi prostředky bránilo) nemuselo být pro Mladočov na škodu. Mít v zemi tolik obcí a uvolněných starostů může být rozmařilé. Ve skutečnosti samotné Poříčí u Litomyšle bylo v minulosti správně pod Dolním Újezdem a mělo

...a proto je v zájmu každé společnosti, aby plynule docházelo k výměně elit. Je to stěžejní předpoklad fungování zastupitelské demokracie.

pocit, že je přehlíženo, nyní má samostatnost ale chová se stejně (ba i hůře) vůči Mladočovu. Je to krásně vidět třeba na tom, jak se postaralo o Poříčí a Zrnětín, který byl historicky vždy s ním spojen. Odborníci nepovažují kanalizace v malé osadě, jako je Mladočov, za jediný nejmodernější pokrok a hmatatelné zlepšení životní úrovně, ale tu nám zase v rozporu s majoritní vůli sousedů málem obec vnutila jako věčnou spásu.

O tom, že by **pro místní mladočovské děti** obec postavila **hřiště** uprostřed školní zahrady nemůže být ani řeč, protože místní děti tam přes léto nemají **žádný přístup**, stejně jako k bazénu. Nepočítáme do toho sporadické akce (které by se mohly konat i jinde), které v poslední době začal starosta pořádat pro veřejnost, jen aby zřejmě odůvodnil **žádosti obce o dnešní či zítřejší dotace**. Obec tak nahrála soukromému podnikateli, který si z tábora udělal bysnyš. Bylo by možná dražší pronajmout si zde rodinný dům. Proč tam obec nezvedne nájem? Dividenty (pronájem) odtékají z Mladočova do společného rozpočtu, který je pak využíván na odměny advokáta za služby pro obec, které dosud neumělo zastupitelstvo vysvětlit. **My sami dojíme krávu jen v Mladočově a ve svém vlastním chlévě**. Sotva jim odkývli dotace na úpravu povrchu hřiště, už jsme tam ve školní zahradě viděli vůz s nápisem **Stavební sdružení Boštík s.r.o.** No, ještě že tu firmu tady v obci máme, jak nám vysvětlil jednou exzastupitel Rosypal. Ačkoliv bývalý místostarosta Pavel Boštík napsal v Poříčském zpravodaji, že nový povrch hřiště bude hrazen z dotací a zbytek z obecního rozpočtu, na loňském zasedání vyšlo najevo, že peníze na zbytek seženou jinak, přičemž naznačili, že od pana podnikatele Mauera. Lze tedy konstatovat, že tradičně neblaze "po česku" musely být dotace poskytnuty na základě ne zcela pravdivých podkladů, vypovídajících o tom, že je to prostor využívaný širokou veřejností. **Není**. A pokud by snad chtěli dotace na hřiště pro skutečně místní děti, nejspíš by jim už odpověděli, že hřiště již přece "máme". A podle našeho názoru tam tábor, ať už pro děti nebo pro seniory vůbec nepatří. Mimo sezónu si školu sice soukromé osoby mohou pronajímat, ale pan Mauer má zákaz poskytovat prostor k jiným než vánočním a podobným účelům, ne k diskusím o politické situaci.

3. VĚCNÁ ZPĚTNÁ VAZBA? Bylo by sice na

místě zde přijít s nějakou sebekritickou personální reflexí tak, jak to dělají některé politické strany, které ve volbách neuspěly a vyvozují z toho důsledky. Nemůže to po nás nikdo ale férově chtít, protože **kromě výsledku voleb je nám dlouhodobě upírána jakákoliv věcná zpětná vazba**.

V posledních letech zde totiž neprobíhala regulérní otevřená soutěž politických názorů a myšlenek a vůbec nějaká diskuse, ani ve zpravodaji ani na zasedání. Podle našeho názoru na to místní samospráva prostě nemá, **je z toho vyděšená a diskusi násilně potlačila**. Bod **volná diskuse** totiž zcela zmizel z programu zasedání zastupitelstva a bývalý místostarosta se netají, že samotné zasedání je jen **hlasovací mašinérie a ne diskuse**, protože se údajně s panem Dudmanem diskutovat o ničem nedá. Má pravdu pan Boštík. S tím bychom souhlasili, že s ním není snadné diskutovat, protože má na zastupitele docela dobré otázky a dobré argumenty. **Pokud si ale pan Boštík nebo někdo jiný bude přisvojovat právo určovat, co je a co není diskuse k bodu**, a brát člověku právo alespoň na 2 minuty vyjádřit se k bodu, pak v podstatě **potlačuje svobodu slova**, která je základní podmínkou demokracie. A právo na slovo by měl mít i ten, kdo by se k bodu jednání vyjádřil 2minutovým zpěvem. **Zastupitelstvo totiž není středověký mnišský řád**.

Ze soukromé sféry by musel přijít návrh pro poslance, aby přijali **změnu Zákonu o obcích**, protože **Zákon, který nemá sankce, není zákon**. Zdejší zastupitelstvo (do posledních voleb) některý nepříjemný podnět s věcným a konkrétním dotazem jen **vezme na vědomí** a prakticky není nikomu zodpovědné, protože na něho neodpoví. Vlk se nažere a koza zůstane celá (zákonná povinnost splněna). **Teprve až by takové nezodpovědné jednání začalo i jednotlivé komunální politiky osobně skutečně bolet a byli by za to pokutováni, pak by občan přestal tahat za kratší konec**.

Nevíme, pro jaký program vlastně občané hlasovali. Bohužel v této obci jsou někteří lidé **plní vykonstruovaných předsudků vůči nám, přestřelují i v úsudcích o některých jiných rodinách a jejich členech z Mladočova a naopak jsou plní fantastických iluzí o místní samosprávě**. Pohoršují se občas nad něčím,

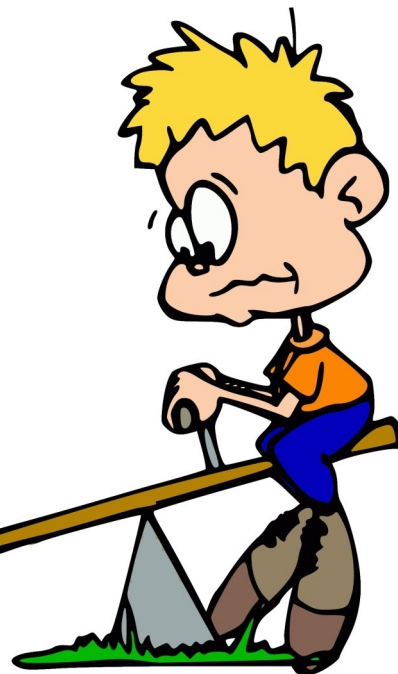

co vlastně vůbec není, rozvíjejí to a podle našich poznatků ani některým věcem, na které mají silný názor, moc dobře nerozumí. Vidí jen nepodstatné důsledky, nikoliv věcné příčiny věcí. Obec by mohla místo ohňostrojů hradit **vzdělávací přednášky**, aby si ani babičky nepletly třeba rozdíl mezi slovy:

dali své hlasy!

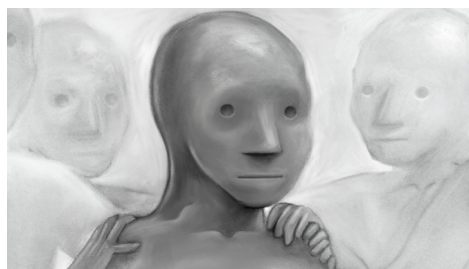
- obec x obecní úřad
- žaloba x obžaloba
- vypovídat x vyzpovídat
- zpráva x správa

V každém případě nám dovolu u
přímně poděkovat všem sousedům, kteří nám

Chléb, hry a ghetto nehratelných postav z PC her (NPC)

Samostatnou kapitolu ohledně absence zpětné vazby si zaslouží i obecně pozorovatelné jednání některých lidí v komunitě.

Domníváme se, že žádná věcná zpětná vazba zde ani vzniknout nemůže, nemá moc pro to podmínky. Zdá se nám jednak, že participace veřejnosti na správě věcí veřejných je mizerná. **Na zasedání totiž prakticky nikdo nechodí, otázky podle Infozákona nikdo neklade a dokonce téměř nikoho ani nezajímá nový územní plán**, jelikož na schůzi o něm skoro nikdo nebyl. To ale může být i tím, že je zvoleno takové zastupitelstvo, které je na ní aktivně nenaláká, nebo je aktivně umlčuje násilím a krádeží, takže ani nemají vůbec odvahu na podobné schůze přijít v osamění. Občany Poříčí a Zrnětína spíše zajímá **chléb, hry a soutěže** a z komunální politiky tak jednou za 4 roky maximálně volby. Neberte nás absolutně vůbec za slovo, ale Poříčí a Zrnění má proto z politického pohledu blízko ke **ghettu plného nehratelných hráčů (tzv. NPC)**, které jsou známé dětem i dospělým z moderních počítačových her. Pro ty, co vůbec nevědí: Jsou to postavičky jako kompars ve filmech, kterým se ve hře přisoudí určitá zpravidla jednoduchá role a, jestli je ve hře náhodou potkáte a zkusíte se s nimi dostat do

interakce, zjevně nebudou myslet za sebe, jen automaticky jednat tak, jak byli naprogramováni. Podívejme se na některé hry, soutěže a akce:

1. HRADÍ OBEC Na jednom z posledních letáčku od obce **se zase píše**, že **vstupné** do bazénu hradí obec. Vypadá to jako nějaký dar od cizího subjektu, který si ale občané spojují jen s několika konkrétními lidmi. Správně tam mělo být napsáno:

vstupné hrazeno z našeho obecního rozpočtu. Kdo je to ale obec? Právně jde o korporaci. Obec tvoří všichni občané nebo ti, kteří zde platí daně. Tedy **i ti, co na bazén nejdu, se těm, co jdou, na vstupné skládají.** Je to jako by se parta lidí dohodla, že budou přispívat do společné kasy, ale jen půlka by se rozhodla, že někam pojedou a vezme si na cestovné peníze z účtu, do kterého přispěli všichni. A už se neptají, jak smějí využívat peníze také ti druzí, kteří na výlet jet nechtějí. Starosta ale neohlásil, že soukromé civilní žaloby proti politickým oponentům Dudmanovým hradí obec, pro což máme stále důvodné podezření. Pokud chce obec rozdělovat obecní peníze, měla by tak činit plošně a spravedlivě, může začít tím, čemu se nikdo a nikdy na rozdíl od bazénu nevyhne - poplatky za popelnice.

**Civilní žaloby,
předžalobní výzvy
a trestní
oznámení na oponenty
také hradí obec?**

2. KDYŽ UŽ STAROSTA NEVÍ, CO BY DĚLAL, USPOŘÁDÁ

exploze

K diskusi je také nově zavedená tradice předsilvestrovského ohňostroje (30.12.). Když už chce obec zavádět nové tradice, měla by ctít společenskou smlouvu a slavit k tomu určený den a čas, a sice první minuty mezi 31.12. a 1.1. Je také otázkou, zda ohňostroj spíše nepatří do měst, ale na vesnici (s malým rozpočtem) obklopenou přírodou. Podle našeho názoru **jde o zbytečně vyhozené peníze občanů do luftu.** Navíc **jde jen o potvrzení jisté zabeდněnosti správy obce,** která se chlubí tím, jak je „zelená“ (Evropská jednička?) a přitom **smrad, jedovaté látky (těžké kovy a umělá barviva) nejen pro astmatiky, hluk a světelné znečištění, stres ptáků, koček a psů s citlivým sluchem a poklidný život srdcařů** ji nic neříká. Pochybujeme, že by jakýkoliv mužský, který se ocitl na frontách v 1. nebo 2. světové válce, jejichž obětem se klaníme, nebo křesťané, které loni bombardovali na Středním východě, chtěli slavit Silvestra tímto způsobem.

Některá města na západě ohňostroje z důvodů výše již omezují, proto nás fascinuje, že zdejší obec zkouší učinit krok zpět a zavést ohňostroj dokonce jako novou tradici. **Nešlo by oslavit konec roku a vyhánět zlé duchy z obce rozumněji a přátelštěji k přírodě?** Ve jménu naší planety odolejme třpytivému barevnému pozlátku, co dělá jen *bum!*

3. SOUTĚŽ O NEJHEZČÍ BALKÓN.

Když už se vyhlašuje třeba soutěž o nejhezčí balkón, okno a zahradu, neměla by si komise

stěžovat, že hodnotit, kdo má nejhezčí předzahrádku, bylo těžké. **Jestli to bylo těžké, tak jenom proto, že samotná soutěž je zbytečná nebo jsou její kritéria prostě nedomyšlená, nebo tajná.** Aby se objektivně vyhodnotila krása zahrad, musela by soutěž trvat jedno vegetační období, kdy se několikrát do roka obejde celá vesnice a posoudí se rozličnost právě kvetoucích

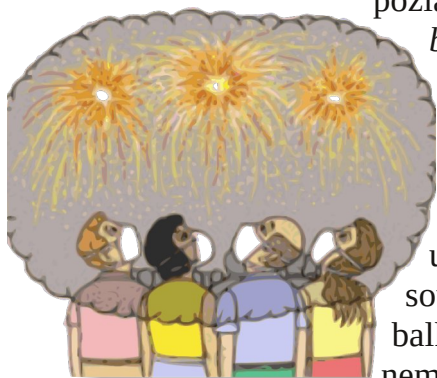
květin, určí se předem, zda budou hezčí odstíny červené nebo barevná různobarevnost. Co je vlastně cílem takových soutěží kromě výher předaných na EU VIP uzavřené soukromé party za zamknutými dveřmi hrazené z veřejných prostředků? A do soutěže je třeba se přihlásit, nebo jsou automaticky všichni účastníci a musejí počítat s tím, že jejich soukromé pozemky budou cíleným předmětem zájmu?

4. PANÍ RADNÍ VYPRÁVĚLA DĚTEM POHÁDKY

V minulém čísle Vidlí jsme měli zaostřeno na podstatu tzv. soutěže Entente Florare s tím, že *není vše tak horké, jak se uvařilo.*

Správa zdejší obce se vrátila z Irska a místním lidem sdělila, že prý tu soutěž obec „**vyhrála**“ a Poříčí že je nejzelenější obcí v celé Evropě, Evropskou jedničkou. Dokonce se na některých oknech se objevil na odiv nalepený list s nápisem **Evropská jednička.** Nám tento leták nikdo nedal, abychom si ho také dali do okna! Ačkoliv **zákon zakazuje zneužívat obecní periodika hrazená z veřejných prostředků k předvolební kampani,** zdejší správa pár dnů před volbami Poříčský zpravodaj beze zbytku **trapně využila od A do Z k okatému vedení předvolební kampaně,** a navíc se zcela **zkreslujícími** skutečnostmi ohledně zmíněné soutěže, neboť **zatajila** docela podstatné informace a asi nebýt nás, tak **mlží** dál a úplně.

Aby toho nebylo málo, tak se náhodou na zasedání pár dnů těsně před volbami těsně před jejím zahájením zjevila poprvé za 4 roky **paní radní Hana Štěpánová z Morašic.** Zvláštní bylo, že na zasedání k přítomné dospělé veřejnosti hovořila způsobem, jako když dospělý blahosklonně **mluví k malým dětem** z 1. stupně ZŠ a vypráví jim pohádky. Zjistili jsme, že už v I. polovině 80. let paní Štěpánová skutečně nastoupila na ZŠ jako **soudružka učitelka.** Asi se

neumí odpoutat od této profese. Ne všechny životopisy uvádějí, že ne až od revoluce, ale dokonce **už od roku 1985 byla členkou Místního národního výboru v Morašicích**. Na tom by nic nebylo, ale posluchačům, kteří na zasedání přišli, vyprávěla o tom, že je vlastně naše sousedka a že tomu ani *nemohla uvěřit*, když se v regionálních novinách dočetla, že obec Poříčí soutěž vyhrála. Když tomu nemohla uvěřit, měla si to ověřit. Paní radní, tak zkušená v komunální police, **by neměla všemu věřit, co ve Svitavském deníku paní I. Nádvorníková ochotně dle zadání zdejšího starosty napíše**, a informace si **ověřovat**, než je začne šířit.

I pan starosta se tam až pod tlakem jednoduchého dotazu Neila, jak to vlastně s tou soutěží je, snažil vysvětlit, že ta soutěž byla jako **známkování ve škole**, a tvářil se, že mu na takové soutěži není vůbec nic divného. Nebo byl tou soutěží tak zhypnotizován, že už ani neví, co se kolem něho děje. Je to urážka škol, protože ani alternativní školy běžně nepořádají soutěže s tolika vítězi, i když možná se to už pomalu do škol chystá a někde ve Skandinávii již zavedlo.

Pan Ing. Petr Faltys ve svém článku až po volbách z prosince roku 2018 píše: „...**důležité je říci, že to není soutěž, kde je jenom jeden vítěz..., ale může se stát, že se sejde více stejných plaket**“. Ano, sešlo se 7 zlatých a 7 stříbrných. Na něco takového je ale opravdu třeba, aby se tam sešlo také více Faltysů, Bartošů, Rosypalů a jiných. Proč tedy tento důležitý detail neřekli transparentně hned? Čert se skrývá v detailech. Důležitá věta zcela zapadla v jeho dlouhém textu. To, že se hodnotí více aspektů, znamená, že se prostě hodnotí více aspektů, proč by z toho mělo vyplývat, že bude více vítězů? Ani v pětiboji nebývá více vítězů. Věříme, že to nejlepší v životě pana Faltysa teprve čeká.

Pokud by chtěla komise nikým nevolené neziskovky z Bruselu hodnotit **reálnou míru zelenosti obcí**, celá soutěž by musela vypadat zřejmě jinak. V každém případě by musela pomocí **přísné metodiky** dlouhodoběji zkoumat například celkovou spotřebu rodin, ptát se, kolik

orné půdy se v posledních letech zastavělo, kolik hnoje se rozvezlo po polích a na celou řadu jiných vědecky měřitelných aspektů a jistě by došla k přesným číslům, které by měly lepší vypovídací hodnotu než jejich dojem z podbízející se obce a mohla by tak objektivně a spravedlivě určit vítěze.

Pro nás je zmíněná „soutěž“ jen **nástrojem (reklamou) pro dotační pobídky**, protože brát dotace je **jediný recept** pro ostatní obce, jak v této pitoreskní „soutěži“, **jakou nevymysleli ani soudruzi v Moskvě**, také uspět. Občas to vypadá, že naše vláda už neví, komu by co dala a jak by mohla peníze ještě více rozhazovat a naopak lépe vybírat zejména ze střední vrstvy. **Stejně jako jsme se dozvěděli, že v SSSR rozdojili**

kozla, tak i v EU může ne jedna, ne dvě, ale rovnou 7 obcí najednou „vyhrát“ v soutěži a být evropskou jedničkou. Vnitřní smysl slova soutěž byl už také ideologií vytunelován. To už totiž není soutěž, tak jako kozel není koza a žena muž. Každý má nárok na úspěch, ale za podmínky, že to nebude v rozporu s evolucí.

O co tedy muselo ještě jít kromě dotační pobídky? **Známkovalo se poddajné chování. To, jak moc je ochotna ta která obec se ohnout před ideologií, která k nám tentokrát přichází ze západu a odráží se v samotném pojetí „soutěže“.** A to je dost velká pohra. Doufáme, že **příště už dají zlato úplně všem obcím, protože ty stříbrné jsou na ostudu a frustraci, na prvenství musejí mít nárok všichni a ne jen polovina.** A také doufáme, že se celá událost řádně zapíše do Kroniky obce Poříčí, aby se za sto let či spíš mnohem dřív, než jednou odstraní plaketu s nápisem Golden Medal stejně, jako odstranili kdysi busty Lenina, mohli lidé pobavit tím, jak velkou důležitost této "prestižní" soutěži někteří lidé připisovali a od čeho přesně si tu nadřazenost pojmu Poříčí u Litomyšle (nejen nad Mladočovem), ale nad všemi obcemi Evropy odvozovali.

Na návštěvách radních na zasedáních vykonaných kdykoliv v průběhu 4 let by nic

podezřelého nebylo. Zvláštní je, že si paní Štěpánová (ale i pan Beneš z TJ Horní Újezd) vzpomněla na návštěvu zasedání, na které stejně přišla jen hrstka lidí, úplnou „náhodou“ **až těsně před volbami**. Není to totiž zrovna politicky obratné a rovné jednání vůči ostatním kandidujícím subjektům, kterým by slovo jistě dáno nebyl. Jde o zneužití zasedání k předvolební agitaci a nepokryté naznačování lidem, koho mají

volit, a přitom nepřinést pro to jediný věcný argument, který by byl postaven na faktech hodných krajského zastupitele a ne na citových dojmech hodných babičky, která je popisuje při pečení vánočních perníčků. Diskuse na konci zasedání byla opět zakázána.

Čím více je her, soutěží a zábavy, tím méně mají lidé čas kriticky přemýšlet o místní politice. Od dob starověkého Říma se nic nezměnilo.

Krimi: Pavel Severa je policií obviněn z podvodu

V zimním čísle 2015 jsme přinesli článek o panu Pavlu Severovi. Od roku 1993 do roku 2010 zastával téměř nepřetržitě **poslanecký mandát v PČR**. Byl tedy **významným politikem strany KDU-ČSL**, v roce 2009 z ní vystoupil a vstoupil do **TOP09**. V roce 1994 byl zvolen do zastupitelstva **města Litomyšl**, v roce **2010 zvolen nebyl**. Jde tedy o člověka ze zdejšího kraje, který **v jisté době musel mít po stranické linii hodně blízko některým poříčským zastupitelům, zejména k panu Pavlu Boštíkovi**.

Stručně rekapitulujeme kauzu a přiblížíme aktuální informace, o kterých Svítavský deník jistě psát nehodlá, ale možná jste novinky zaznamenali z jiných médií. V říjnu 2015 odvysílala totiž Česká televize pořad s názvem *Minulost sekretáře top09 Severy provází pochybné majetkové machinace za miliony*.

Svému příteli panu Švecovi z Litomyšle údajně půjčil miliony korun, o které se přihlásil brzy poté, co pan Švec († 57) kvůli své závislosti na alkoholu v roce 2013 deset dnů před Vánocemi zemřel. Šlo o

směnky (v celkové hodnotě 4,5 mil Kč), které pan Severa přihlásil do dědického řízení. Vdova po panu Švecovi se obrátila na policii, aby tato prošetřila, zda jeho nárok je oprávněný, protože ani ona ani účetní z manželova podniku nic o těchto penězích nevědí, ani na účtech firmy ani na účtech členů rodiny se takové peníze nikdy neobjevily. A vůbec pan Mgr. Severa měl v době, kdy směnky pan Švec podepisoval, sám dluhy (hypotéka) a naopak pan Švec byl údajně movitý podnikatel.

Dále pořad hovořil o tom, že pan Severa koupil na hypotéku za asi 7 milionu korun luxusní byt v Praze (oficiálně je ale jako majitelka vedena jeho tchyně) a ve stejném domě si zakoupil pan Švec luxusní ateliér. Byt pana Severy (tchyně) si pronajímala firma pana Švece, která ho ale přitom prý nepotřebovala (30 tis./měsíc). “Neumím vám odpovědět”, řekl ČT pan Severa. Pan Švec ho těsně před smrtí prodal tchyni pana Severy, transakci domlouval Severa. Vdova po panu Švecovi se nyní dále domáhá přes soud zrušení tohoto prodeje (navrácení ateliéru), protože v době, kdy prodej její muž podepsal, je pravděpodobné, že nebyl zcela soudný, byl manipulovatelný a že jeho rozhodování ovlivňoval pokročilý alkoholismus.

Jak jsme ale nyní dodatečně zjistili, policie věc prověřovala a vyšetřovala (snad 3 roky) a nakonec vydala **16stránkové usnesení jak od Chytré horákyne, co všechno nasvědčuje tomu, že Severa skutečně podvod spáchal**, aby ale nakonec v posledním odstavci stálo, že k zahájení trestního stíhání **chybí důkazy**. Je zde vážné podezření z činu, který je ale podezřelý málo. Zkrátka vážné podezření není dost podezřelé. Lidovky psaly o tom, jak odložení otrásl důvěrou paní dr. Švecové v místní policii a také že: ... **Důvěrou v policisty by mohlo otrást i to, že z jejich stanice je coby kamenem dohodil na radnici, kde svého času seděl v zastupitelstvu**. Jak jistý profesor trestního práva, tak i královehradecký státní zástupce (k němuž zřejmě

Pan Severa v Poříčí u Litomyšle na Dni matek v roce 2015. Zdroj: veřejný portál obce.

paní dr. Švecová podala žádost o přezkum či stížnost proti usnesení policejního orgánu, zřejmě i dozorovanému Okresním státním zastupitelstvím ve Svitavách), si všiml evidentního rozporu v odůvodnění pro odložení a výroku (textu plném důvodů) policejního orgánu. **Nařízeno bylo, aby policie věc řádně došetřila.**

Po došetření však tentokrát věc odložena nebyla, ale proti panu Severovi bylo **zahájeno trestní stíhání**. Ani to odloženo nebylo a po shromáždění důkazů ho nyní policie **obvinila** z podvodu, takže věc půjde podle všeho před soud. (Postup orgánů státní moci obecně v krocích zde: prověřování – zahájení úkonů trestního řízení - trestní stíhání – obvinění – obžaloba u soudu). Česká média přinesla k panu Severovi v poslední době články s následujícími tituly:

Milionové hrátky Pavla Severy.

Policie obvinila exposlance Pavla Severu kvůli směnkám z podvodu.

Severa a Jindra se znají z východu Čech. Stát už kvůli nim jednou prodělal.

Provázel Kalouska od lidovců k topce. Teď Severovi sdělili obvinění z podvodu za deset milion.

Za svého právního zástupce si dr. Švecová vybrala známého **advokáta Mgr. Václava Lásku**, který o sobě říká, že je srdcem stejně policajt (11 let pracoval u policie) a že **chtít po lidech dole, když to nefunguje nahoře, nejde...pokud si opravdu pár lidí nahoře nepůjde sednout, tak se ve společnosti nic nehne...o co jsou zkorumpovaní lidé hloupější, o to jsou brutálnější.** Domnívá se, že mnoho lumpů

přestalo být opatrní, protože se myslí, že jsou nepostížitelní. Je autorem knihy *Jak se zavírají tuneláři*. Poskytuje bezplatnou právní pomoc oznamovatelům korupce. Přiznává svůj osobní majetek a senátorské náhrady na svých webových stránkách a vede **deník lobbistů**, kam zaznamenává své schůzky se všemi lidmi, kteří se snaží ovlivnit podobu zákonů. Za centrum zločinu v ČR nepovažuje Prahu, ale severní Čechy (hrubá mafie), na druhém místě je prý Brno (inteligentní mafie s monopolem a bez konkurence a prorostlá do státní správy...). Justici by nekoncentroval v Brně, ale rozprášil po státě a advokátní praxi by tam nechtěl z jistých důvodů ani provozovat. Vlastně je tam i úřad ombudsmana, který ale někteří lidé, jako je známý moderátor pan Luboš Xaver Veselý, vtipně považují za **trafiku** pro úředníky, přičemž prý kompetence má ombudsman paradoxně v podstatě stejné jako ta paní v té trafice.

Když nejprve policie případ pana Severy odložila, sdělil Mgr. Láška ČT svůj názor: **...paní komisařka dostala pokyn... Jsou trestné činy, které jsou odporné, a to si myslím, že je tady ta věc.**

Dokud není někdo pravomocně odsouzen, je třeba se na takového člověka dívat jako na nevinného, ctít presumpci nevinu a ne viny. To ale neznamená, že Mgr. Severa nemohl dělat věci, které si neumíme ani představit. Jak to všechno bylo, zda jsou všichni aktéři křišťálově čistí, nebo zda je vše jednoduše černobílé tak, jak to vypadá, nevíme. Třeba pravda nikdy na povrch nevyplave, nebo jen částečně.

Odkazy: <https://www.cestyksobe.cz/vaclav-laska-pravo-s-laskou/2923>

Z Desenáčku k otázce odkanalizování vesniček

Každý, kdo se odváží zpochybnit ideu pokroku, je okamžitě obviněn z přání vrátit se do doby temna. A přesto je faktem, že největší masové vraždy v dějinách spáchaly pokrokové režimy.

John Gray: *Kacířství: Eseje proti pokroku a jiným iluzím.*

Obec Desná, se kterou Mladočov pojí historie a léta pod společnou správou, se také zabývala otázkou odkanalizování obce. Myšlenka na odkanalizování obce tam sice byla, ale obecní zpravodaj Desenáček ve vydání ze dne 29.9. 2017 přichází se závěrem:

Variantu, kterou je v současné době gravitační kanalizace s přívodem odpadních vod do Dolního Újezdu, je **ekonomicky a legislativně neproveditelná**, ale je součástí územního plánu obce a programu

rozvoje vodovodů a kanalizací Pardubického kraje.

O rok později 29.9.2018 psal v Desenáčku starosta obce pan Josef Jebousek, že:

Dne 13. 9. 2018 se konalo setkání majitelů vodovodů, kde zodpovědní pracovníci společnosti VHOS představili systém fungování společnosti... přednáška Ing. Plotěného, jednatele ASIO s.r.o., byla o jeho zkušenostech s likvidací odpadních vod ve světě a jak je postupováno u malých sídel a obcí. Byly představeny různé modely čištění odpadních vod. V naší zemi je malých obcí, jako je naše, velmi mnoho a problém s kanalizacemi, tak jak ho podle PRVK (Program rozvoje a kanalizací Pardubického kraje) a schváleného územního plánu naší obce máme řešit, je **finančně neúnosný**. Možnosti likvidace odpadních vod musí být řešeny v novém územním plánu obce a změně PRVK na krajském úřadě. **Takovéto nařizování kanalizačních systémů ve vyspělých zemích prakticky neexistuje. Spíše jsou realizována taková řešení,**

kteřa jsou pro obce méně nákladná,” píše svým občanům. Společnost ASIO pořádá semináře, webináře apod. o možnostech řešení obcí jako celku, o plánech rozvoje vodovodů a kanalizací, které se budou měnit v souvislosti s **adaptací na změnu klimatu atd.**

Věříme, že mladočovští své námitky proti územnímu řízení ohledně odkanalizování osady, do které se bezhlavě nevrhli, nebudou ani v budoucnu litovat a že se tento krok s případným budoucím jiným řešením (levnějším a ekologičtějším) ukáže speciálně pro tuto osadu nakonec pokrokovější a modernější než nákladná výstavba kanalizačních stok, přípojek (u větších předzahrad jde do desítek tisíc), platba stočného a utíkání jejich peněz z obecního rozpočtu na odvoz kalu z obecní čističky apod. Nic není tak, že je to “už pak zdarma a o nic se nestaráte”. Diskutovat o tom nebylo se správou obce možné, na věčné otázky třeba ohledně délky povolení domácí ČOV v případě zbudované kanalizace na zasedání neodpovídala a někteří její fanatičtí fanoušci začali s námi v roce 2015 komunikovat boucháním židlemi o zem.

Loni jsme jednomu podnikateli z Dolního Újezda sdělili, že Mladočov kanalizaci nemá. Sám byl toho názoru, že Újezd ji má za asi **160 milionů Kč**, ale prý

O využití staromódního loje v domácnosti

“Švejk právě seděl na posteli po obvyklé denní kůře předepsané drem Grunsteinem, obklopen skupinou vychrtlých a vyhladovělých simulantů, kteří se doposud nevzdali a houževnatě zápasili s drem Grunsteinem na půdě úplné diety. Kdo by je byl poslouchal, měl by dojem, že se octl ve společnosti kulinářů, ve vyšší kuchařské škole nebo na labužnických kursech. „I ty sprosté lojové škvarky se dají jíst,” vyprávěl právě jeden, který zde ležel se „zastaralým katarem žaludku”, „jestli jsou teplé. Když se lůj škvaří, vymačkají se dosucha, posolí, opepří, a já vám říkám, že se husí škvarky jim nevyrovnají.” (Jaroslav hašek: Dobrý voják švejk)

Naši předkové používali po celá staletí především živočišné tuky. Ty rostlinné považovali za nevýživné (postní). Malé množství nenasycených tuků tak získávali spíš jen z ořechů. Snad jen bohatí měšťané se dostali k olivám a olivovému oleji. I v Americe se ještě ve 20. století běžně používalo normální sádlo či lůj. Korporace McDonalds používala na hranolky lůj. Až s elektrifikací Ameriky se pan Procter, výrobce svíček, a pan Gamble, výrobce mýdel, dali dohromady a začali prodávat průmyslově ztužený bavlníkový olej (původně vedlejší

nefunguje tak, jak se říká, a že celý státem či EU vymyšlený systém (spolu s **betonovou lobby?**) nutnosti obec odkanalizovat je neekonomický, protože v případě některých čtvrtí by bylo hospodárnější **koupit fekální vůz** a ve vhodnou dobu splašky vyvážet tímto vozem, aniž by se musely budovat zbytečně nákladné stoky s poněkud nadměrně tlustými betonovými skružemi. **Navíc v době sucha tak do koryta řeky vytéká jen v podstatě mrtvá voda z ČOV.** Vybudovat kanalizaci je ale v aglomeracích, jako je Dolní Újezd, tzv. obligátní (povinné), takže je zbytečné o tom diskutovat. Něco jiného je ale Mladočov, kde je to jen tzv. fakultativní (tedy dobrovolné a opravdu to záleží na lidech).

Dovětek: Také jste si všimli, že v prosincovém Poříčském zpravodaji byl otištěn vzkaz starosty? **Ty, kteří doposud s napojením váhají, opakovaně vyzývám, aby tak neprodleně učinili.** Chce je snad tímto uvést do rozpaků? Chybí zde pro čtenáře další detaily. Mají začít teprve kopat, nebo jim zbývá se už jen připojit? Chybí také sdělení, jak represivní bude jeho další krok, pokud se „neprodleně nepřipojí“. Kolik těch nenapojených musí být, když starosta používá ke komunikaci s nimi ve věci v podstatě osobního charakteru hromadný mediální prostředek, místo aby své sousedy oslovil osobně.

produkt z bavlníkových plantáží) i k jídlu. To už totiž svíčky z bavlníkového oleje nešly tolik na odbyt jako za občanské války, kdy na nich dokonce zbohatli díky zakázkám pro vojáky. Co jiného s olejem coby vedlejším produktem? Začali ho prodávat lidem jako jídlo. **Rostlinný ztužený tuk spojili s čistotou mýdla.** Ženy v domácnosti poslouchaly v rádiu příběhy přerušované reklamami na mýdlo a operní hudbou. Vznikl tak pojem **mýdlové opery**. Prodej šel ruku v ruce s očerňováním živočišných tuků a tlakem na hospodyňky (samy doma) na to, že má být doma přece všechno **čisté, voňavé a namydlené a nemá tam být nějaký smrad z přepouštění živočišných tuků.**

Jedním z živočišných tuků je **lůj**, který měl kdysi význam ve výživě i ve staročeském lékařství. Dodochovala se třeba stará rada: **“Ktož má na hnátě jaké bolesti škaradé a sprýštěné, jako z nich hnis a talov teče, učiň takto: vezmi pryskyřici a jelení loj nebo jeřecí (jehněčí), i vařiž to spolu v kozém mléce, pak zscedě čistě, schovaj a maž se tiem často, a zhojiš se toho jistě...** Tradiční kultury si těchto tuků cenily pro jejich zdravotní přínos. A protože nelovíme medvědy a

jezevce jako v Rusku, nemáme k dispozici ani medvědí lůj ani jelení lůj, můžeme si vystačit aspoň s domácím hovězím lojem.

Paní Marie Úlehlová-Tilschová píše ve své knize *Rok v české kuchyni*, že když se vyškváří vnitřní sádlo a přelije nahoře lojem, déle vydrží. *“Před použitím je umeleme na strojku a použijeme ho na lístkové těsto... a...chováme-li ovce, míváme někdy i skopový lůj. Ten přepouštíme zase tak, že jej nakrájíme na kostky, ale ty nejprve máčíme ve vodě přes celou noc; vodu dvakrát vyměníme. Pak dáme lůj na mírný oheň, trochu jej osolíme a hlavně podlijeme mlékem, neboť tím chuť loje zjemní. Vyškvařený lůj opět přecedíme a v ovázané nádobě uložíme.”*

Přetavený lůj je **vysoce stálý tuk** a může se proto použít na smažení. Takové hranolky jsou pak zdraví neškodné. Pokud je zvíře krmeno převážně trávou a senem, je vyškvářený lůj ne bílý, ale díky provitaminu A žlutý jako přepuštěné máslo z pastevního chovu. Lůj obsahuje spoustu přírodních v tukách rozpustných aktivátorů, vitamín **A, D a K2 a také vitamín E**...které jsou všechny potřebné pro zdraví pokožky, a také **kyselinu palmitolejovou**, která má antibakteriální vlastnosti.

Naše pokožka není tekutá jako olej, ale stěny našich buněk (dvě vrstvy) se skládají asi z **50 % nasycených tuků** (dodávají pokožce tuhost a pevnost) a **ze 40 % se skládá z mononenasycených mastných kyselin**, což přesně odpovídá složení loje! **Naše kůže je zkrátka sama lojem.** Pokud tedy nedáme přednost rostlinným nasyceným (rovněž vhodným tukům) jako je dovozový kokosový tuk, bambucké máslo, je lůj výbornou látkou, darem přírody s různými možnostmi využití i k ochraně pokožky.

Mýty:

Smažit se má, pokud vůbec, tak jenom na zdravých rostlinných olejích lisovaných zastudena.

Olivového olej je nutno dovážet ze Středozeří a je také poměrně drahý. Naši předkové ho nepoužívali, nebyl globální trh v tak velkém měřítku jako dnes. **Kouřový bod** přečištěného másla je vyšší, u loje je až okolo 200 st., teprve tehdy se začne přepalovat a začnou vznikat škodlivé látky.

Smažit v tukách brambory je nezdravé, hranolky

jsou pak tukem nasáté a tloustne se po nich.

Hranolky smažené na loji se smaží **kratší čas za vyšších teplot**, díky čemuž se na jejich povrchu vytvoří **krusta**, která naopak brání tomu, aby hranolek **dál tuk přijímal**, takže v posledku je “sušší” a méně tučný. Potraviny s vysokým glykemickým indexem, zejména sacharidy (těstoviny, brambory) chutnají až návykově, protože **jsou sladké**. Nevyženu ale krevní cukr náhle prudce vysoko, pokud se konzumují s tukem, který navíc dodává tělu vitamíny. (A tedy nebude kvůli nim prudce **zvýšený inzulin**, který pak brání, aby se případné záněty a škody v cévní soustavě zneškodnily a opravily, do čehož se předčasně přimotá „opravář“ cholesterol, který „za všechno může“, protože tam byl na místě přistižen). To platí i o kofeinu v kávě se smetanou. Energii díky tučné smetaně káva zvedne mírně (kofeinem je nabuzená produkce adrenalinu, který vyžene nahoru krevní cukr), ale na delší dobu. Naopak se spíš tloustne kvůli nízkotučným potravinám, což vědí sedláci, kteří si prasata tukem nevykrmují, ale šrotem (sacharidy) a odtučněným mlékem (“libová” bílkovina).

Lůj lze použít:

1) V kuchyni **na smažení**, nebo **do těsta**; (s ním se může i rozehtávat a “**napouštět**” **staromódní litinová pánev**, aby nepřipalovala, i když nemá teflon...)

2) Jako **krém** na ošetření pleti a různých bolínek a strupů (v duchu hesla co bys nedal do úst, nedávej na pleť)

3) Na výrobu **mýdel** (včetně mýdel i na holení, původně s dřevěným popelem z tvrdého dřeva) a i na **mazání kožených bot**.

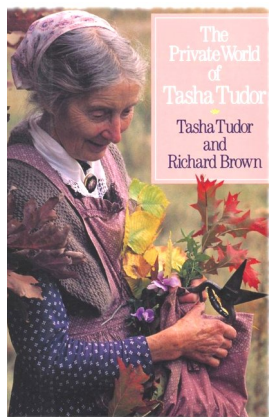
4) Na **svíčky**

Recept: Hranolky smažené v loji

Celé brambory **předvaříme (jen!) 8 minut** s kmínem, vodu scedíme a brambory necháme vychladnout. Vlnkovačem nasekáme brambory na hranolky nebo na čtvrtky. Zapneme fritovací hrnec s lojem a do rozžhaveného loje dáme nakrájené brambory na 10-15 minut smažit. **Solíme až po usmažení** těsně před podáváním jemnou nerafinovanou solí - samostatně nebo jako příloha, třeba k pečeným vepřovým žebrům se švestkovou omáčkou.

Lůj se dnes obvykle dává jen ptáčkům, přesto je vhodný na občasné použití i v domácnosti, zvláště pokud pochází z domácí porážky skotu. Proč ho tedy občas nevyzkoušet? A až půjdete po jídle do mrazu, nemusíte si rty už ničím jiným ani jelením lojem mazat.

Kultura: Soukromý svět malířky Tashi Tudorové

Chce-li se kdokoliv přenést z moderního světa západní civilizace do starých časů, stačí zalistovat knihou **The Private World of Tasha Tudor** [Soukromý svět Tashy Tudorové]. Tasha Tudorová (1915-2009) se narodila v Bostonu, její matka byla portrétistka a otec námořní konstruktér. Svou dceru pojmenoval Tasha podle postavy své oblíbené knihy Lva N. Tolstého Vojna a mír Nataše (Taše). Jako dítě měla hodně volnosti a **už jako**

áctiletá chtěla žít na venkově a snila o tom, že si vydělá peníze, aby si za ně koupila krávu. Vydělala si na ní tím, že založila vlastní mateřskou školičku, krávu si opravdu pořídila. S manželem si posléze zakoupila veliké hospodářství.

Byla zvláštní tím, že se oblékala do oděvů vlastní výroby ve stylu 30. let 19. století. Šila, předla, tkala, pletla, vařila. Na nákup chodívala s ručně pleteným košíkem. Chovala namíbijské kozy, slepice a psy velšského plemene Corgi, husy, a ptáčky v klecích a měla krásnou zahradu. Trvala na tom, že bude **žít postaru**, nebude kupovat pečivo, pro vodu bude chodit do studny (později měla ruční pumpu u dřezu) a nepoužívat elektřinu. Místo TV měla pro své děti panenky a vyřezávané marionety. Její podivínský životní styl byl ale pro manžela příliš extrémním, což vedlo k rozvodu. Přestěhovala se pak do hor v jižní části státu Vermont, kde ji syn postavil nový domeček.

Možná si říkáte, že žít postaru (po jejím) je zřejmě romantické, ale na chleba si to nikdo nenamaže. Ona však ano. Byla totiž malířka, zejména ilustrovala i psala dětské knihy. Svými obrázky obdařila řadu klasických knih (Tajná zahrada, Žabákova dobrodružství). Kreslila své psy a různé venkovské scény, někdy dokonce chytila pár živých myší, jako živé “modely” pro své knížky. Potkany nekreslila, ty rovnou střílela legálně drženou zbraní a tělo pohřbila žehem (kremací) pak v otevřeném krbu. “Když vidíte potkana, máte jich padesát”, říkávala tato zatvrzele nezávislá paní. V 90. letech 20. století už zanechala ježdění po knihovnách a galeriích a zůstala na své usedlosti. Jedním z důvodů bylo i to, že bylo stále méně těch, kteří by uměli podojit kozu, zatímco je ona na cestách.

Její milé obrázky jsou dochovány nejen v dětských

knížkách, ale i na pohlednicích a papírnických potřebách. **Její perníčky** byly jednou použity jako ozdoba vánočního stromu v Bílém domě za vlády prezidenta Johnsona v 60. letech. Japonci o této velice respektované umělkyni nedávno natočili **dokument** - létali tam nad jejím domkem a krásnou zahradou s dronem. Dá se říci, že dokument měl zejména u japonských žen veliký ohlas. Její původní zahrada a dům, kde bydlela (muzeum) a dílo dnes představuje živobytí pro některé z jejich děti či spíš vnoučat, kteří každý rok čelí náporu poblázněných turistů nejen z Japonska, ale z celého světa.

V dětství se u jejich rodičů scházela intelektuální smetánka té doby (Einstein si ji brávil prý na klín). Ke konci života řekla: *“Einstein řekl, že čas je jako řeka, plyne v zákrutách. Když bychom se jen mohli otočit dozadu, mohli bychom cestovat jakýmkoliv směrem.*

Jsem si jistá, že je to možné. Až umřu, půjdu rovnou do 30. let 19. století.”

Strážmistři Topinkové se občas zjevují i v Mladočově

Nebudeme zde rozvíjet úvahu o historii a oblíbenosti četníků, o tom, zda policie skutečně pomáhá a chrání, nebo je represivní vůči slušným občanům.

**Přivezl jsem vám
čepičky od ventilů.**

Už jsem tu byl jednou.

Skutečnost je ale taková, že existuje spousta lidových vtipů narážejících na stereotypně ne moc vysoký intelektuální potenciál policistů. Česká TV v poslední době začala postupně odvysílat epizody TV seriálu s názvem Nadstrážmistr Topinka. Jednotlivé příběhy a zejména jednání policisty Topinky je sice přitažené za vlasy, ale otázkou je, do jaké míry se někteří reální policisté náhodou nechovají stejně jako pan Topinka. Policista Topinka je, jak je známo, aktivní blb, který potřebuje zdramatizovat události, aby si připadal důležitý a pro společnost platný. Občas nadělá víc

škody než užítu, ale scénář vyznívá vždy po sečtení všech bodů a mínusů nakonec v jeho prospěch - případ je vyřešen a Topinka neztrácí sympatie diváků.

Pokud jste, vážení mladočovští sousedé, někdy spatřili **u našich obydlí policejní vůz**, pak vězte, že to mohli být klidně podobní Topinkové. Pro podepření tohoto názoru zde ocitujeme pár řádků z posledního dopisu, který Věra někdy v loni napsala na Krajské ředitelství policie ČR, v němž žádala, aby něco vysvětlili (přetlumočili) policii v Litomyšli:

1) V sobotu dne 17. listopadu 2018 mi policejní příslušník z obvodního oddělení v Litomyšli telefonicky sdělil, že se mě přímo v místě mého bydliště v Mladočově ten den snažil kontaktovat za účelem **vrácení dvou čepiček z ventilů** od zadních pneumatik mého vozu a že brzy přijede znovu, pokud jsem doma. Ještě tutéž sobotu tedy přijeli policisté s čepičkami **podruhé do Mladočova** a předali je do rukou mého manžela v domnění, že mi zřejmě prokazují dobrou vůli. Tyto čepičky si původně policejní orgán (resp. odborníci) dne 17.7.2018 převzal za účelem zajištění biologického materiálu toho, kdo i úmyslně vypustil obě zadní pneumatiky...Mám už nové čepičky za **4 Kč**.

Za poslední roky v Mladočově za mnou či manželem byli policisté nesčetněkrát a chtěla bych je ujistit, že mi vrácením čepiček zrovna tímto způsobem (službou doručení až do domu) neprokazují tak velké dobrodiní, jak se snad domnívají. **Pokud mi před mým domem parkuje policejní vozidlo (podruhé za den), pak zřejmě zneklidňuje nejen mě, ale zajisté i kohokoliv z naší vesnice, kdo toto vozidlo vidí.** Obecně parkování policejního vozu u lidských obydlí je bohužel spojeno nikoliv s krátkou zastávkou poštovního vozu, který přivezl vánoční dárky, ale s něčím **zlověstným**, třeba s **vyloupením** nějakého domu či chaty, s **nalezením mrtvol**y nebo s domácím násilím apod. **Čepičky od ventilů za 4 Kč nejsou diamanty, aby potřebovaly policejní eskortu!**

Žádám tedy tímto nadřízený policejní orgán v Pardubicích, aby policejnímu orgánu v

Litomyšli vysvětlil, že ho zdvořile žádám, aby osobní návštěvy mě či mého manžela v Mladočově prováděl citlivěji, to jest raději jen ve výjimečných a nezbytně nutných případech.

2) Zatímco jsou nám policisté velmi nápomocni tam, kde jejich pomoc není tolik vítána, nepomohli naopak tam, kde byla pomoc zjevně potřeba. Dne 1. srpna 2018 došlo v

Poříčí u Litomyšle k události, kvůli níž **byly zahájeny úkony trestního řízení** pro podezření z přečinu krádeže věcí Neila Dudmana ze strany zastupitelů. K zahájení těchto úkonů vedly jistě zákonné důvody.

Mám za to, že **tytéž zákonné důvody** (evidentně zraněná osoba a její tvrzení, kdo a kde ji okradl), které vedly k zahájení trestního řízení, opravňovaly dne 1. srpna 2018 dva policisty k tomu, aby u osob, které jsou z přečinu

nyní podezřelé, provedla **osobní prohlídku (prošacením)**. Tato prohlídka ale 1. srpna 2018 bezprostředně po spáchání krádeže **provedena nebyla**, protože celá věc byla podceněna s dotazem k zlodějům, zda *tam pan Dudman náhodu "nezanechal" nějakou kameru*.

Je zákonným **právem** policistů provést osobní prohlídku u takového člověka stejného pohlaví, u něhož **je podezření, že by u sebe mohl mít předmět, který může být důležitý pro trestní řízení**. V ten den se tak bohužel nestalo (o čemž svědčí videonahrávka pořízená samotným policistou), čímž došlo k **zanedbání zákonné povinnosti policistů (nic nezanedbat)**.

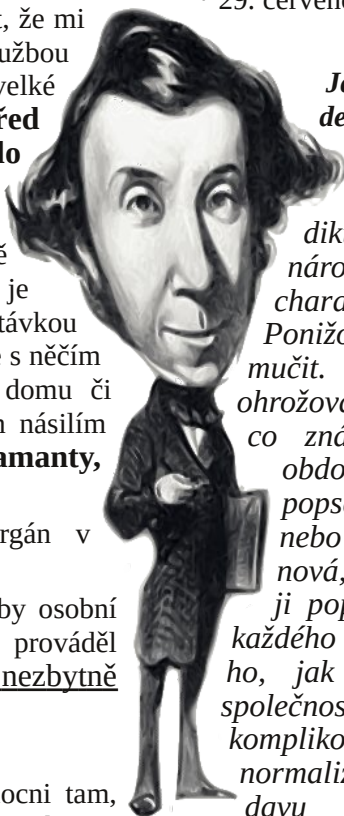
P.S. Policejní orgán z Pardubic mi odpověděl, že dal dopis přečíst panu vedoucímu Ing. Flídrowi v Litomyšli. Už tu skutečně žádní strážmistři dlouho nebyli.

Citát: Alexis de Tocqueville

* 29. července 1805, Paříž † 16. dubna 1859, Cannes

Jaké podoby despotie by se měly obávat demokratické národy?

Pokud by měla být nastolena diktatura nad dnešními demokratickými národy, předpokládám, že by měla jiný charakter, byla by rozsáhlejší, ale uhlazenější. Ponižovala by člověka, aniž by jej musela mučit. Myslím, že demokratické národy jsou ohrožovány útlakem, který se nepodobá ničemu, co známe, v minulosti nenajdeme žádnou obdobu. Marně hledám výraz, který by popsal tento pojem. Slova jako despotismus nebo diktatura nejsou vhodná, celá věc je nová, a protože zatím nemá název, pokusím se ji popsat. Až postupně uchopí nejvyšší moc každého občana do pevného sevření, zpracuje si ho, jak potřebuje, vztáhne ruku na celou společnost. Spoutá společnost sítí drobných komplikovaných pravidel, protokolů a normalizací, přes které se nedokážou povznést z davu ani nejoriginálnější osobnosti a nejenergičtější charakter. Nedrtí lidskou vůli, jen ji otupuje, ohýbá a usměrňuje. Obvykle nenutí lidi jednat, avšak soustavně je v jednání omezuje. Tato moc neničí, avšak brání životu. Netyranizuje, avšak utiskuje, vyčerpává, dusí a otupuje lidi tak dlouho, až je z každého národa pouhé stádo bázlivých a užitkových zvířat, kterým dělá pastýře vláda. (Tocqueville, 1840 v druhém dílu spisu Demokracie v Americe - Oddíl IV Kapitola VI)

VŤIPY

Udýchaný muž priběhne k farmári stojícímu na poli a zeptá se: „Promiňte pane, mohl bych vám přeběhnout támhle po tom poli? Hrozně potřebuju stihnout vlak v 16:23!“ Zemědělec pokrčí rameny a odpoví: „Ale jo, klidně. A když si vás všimne můj býk, stihnete i ten v 16:05.“

Můj pes pořád honil lidi na kole. Nakonec už to zašlo tak daleko, že jsme mu to kolo museli vzít.

Test na prijímačkách pre policajných kandidátov:

Do oceľovej krabice s otvormi rôznych tvarov (kruh, štvorec, ovál, trojuholník) zasunúť telesá zodpovedajúcich tvarov.

Výsledok testu: Prijatí sú všetci. Dvaja pre nadpriemernú inteligenciu, desiat pre neobyčajnú silu.

Jedného dňa sa stalo, že viacnásobnému vrahovi vypršal dlhoročný trest. Ani nie po dvoch dňoch na slobode opäť niekoho zabije. A tak sa rozošle na všetky policajné stanice jeho fotografiaz troch rôznych uhlov.

Po troch dňoch na policajnú centrálu príde hlásenie:

- Prvých dvoch sme už chytili, ale tretiemu sme na stole!

Dvaja policajti a jedna krava

Idú dvaja policajti po lúke a vidia ako bača dojí kravu, ktorá pije vodu z potoka. Hovoria si:

- "Ty, počúvaj, to je dobrá vec, ona pije vodu a hneď dáva mlieko, tú musíme kúpiť. Tak si od veliteľa vypýtajú peniaze a kravu kúpia. Privedú ju na stanicu a doja. Ale krava bola vydojená, tak nič nedala. Policajti si hovoria:

- "Skúsme ju priviesť k tomu potoku, nech sa napije." Tak ju tam privedú a jeden policajt hovorí druhému:

- "Ty jej ponor papulu do vody a ja ju podojím."

Tak ju dojí a nič.

- "Trochu hlbšie!"

Krava má hlavu do polky vo vode a stále nič.

- "Ešte hlbšie!"

Krava má celú hlavu vo vode a celá zošokovaná sa poserie.

a policajt kričí:

- "Nie tak hlboko, už saje bahno!"

Policajt dostane prvýkrát v živote baterku. Na druhý deň príde do roboty a je celý nešťastný. Šéf sa ho pýta, že prečo:

- Mám taký problém, keď baterku zapnem, svetlo je tam. Ale keď ju vypnem, kam to svetlo ide? Rozobral som celú baterku a nebolo tam!

- No tak na to sa ja musím pozrieť!

Na druhý deň príde šéf vysmiaty do roboty.

- Tak ako šéfe?

- Všetko som zistil a vypátral! Najprv som vyhnal z bytu ženu a deti a potom som pozatáhoval závesy, aby ani kúsok svetla neprenikol dovnútra. Zapol som baterku, svetlo bolo tam! Vypol som ju a začal som svetlo hľadať po celom byte. A vieš, kde sa tá sviňa ukryla? V CHLADNIČKE!

- Načo má polícia aj kone a psy?

- Viac hláv, viac rozumu.

Extrémisti zmlátili muža. Vyzbrojení policajti stáli na chodníku a celú bitku iba pozorovali.

Inšpekcia ministerstva vnútra vyšetřovala, prečo nezasiahli. Ich odpoveď bola: „Nevedeli sme sa rozhodnúť, či máme pomáhať alebo chrániť“

Stretnú sa 3 žraloky a rozprávajú si svoje zážitky.

Prvý hovorí:

- Nedávno som zožral jedného Američana a ten bol tak napchatý hamburgermi, že mi bolo týždeň nanič.

Druhý na to:

- To ja som nedávno zožral jedného Rusáka, ten bol tak napatý, že som nedokázal plávať rovno.

A tretí hovorí:

- To nič nie je, to ja som nedávno zožral českého policajta a ten bol taký dutý, že som sa nemohol týždeň potopiť!

Jednou jsem byl v restauraci a tlačilo mě břicho - hrozně jsem si potřeboval uprduout. Hudba hrála opravdu hodně hlasitě, tak jsem si to načasoval do rytmu a do hlasitých částí. Po pár písničkách už jsem se cítil mnohem líp. Dopil jsem kávu a chtěl zaplatit, když jsem si všiml, že na mě všichni koukají... To byl ten okamžik, kdy jsem si uvědomil, že ta hudba byla jen v mých sluchátkách...

Anglický koutek

acceleration /akselerejšn/ zrychlení

self-supplying /selfseplajng /samozásobitelský

suet /suet / syrový lůj

tallow /telou /přepuštěný lůj

animal fats /eniml fets/ živočišné tuky

NPC /en, pí, sí/ nehratelné postavy v PC hrách (Nonplayable characters)